

møder paa denne Nedrustningskonference, kunde man med en vis Ret sige til os: Hvad vil I egentlig her? I har jo taget jeres Beslutning ganske paa egen Haand udenom os, uden at afvente de Forhandlinger, der skal finde Sted hernede. Det var jo dog i Solidaritetens Aand, de skulde forhandles, i Fællesskab, men det har I aldeles ikke villet afvente, I har handlet fuldstændig paa egen Haand.

Det forekommer mig derfor, at uanset Lovforslagenes Indhold i det hele taget, er det et ganske mærkeligt Tidspunkt, et ganske uforsvarligt Tidspunkt, at fremsætte saadanne Forslag paa, nogle faa Maaneder før vi ogsaa her fra Danmark skulde sende delegerede til Nedrustningskonferencen. Det er bl. a. derfor, det afgjort er og betragtes for at være en skadelig Handling, at den nuværende Regering har fremsat disse Forslag. Og det er min bestemte Overbevisning, at hvis en Række Lande indenfor Folkeforbundet — og vi maa jo huske paa, at de fleste af de Lande, der er Medlemmer af Folkeforbundet, er mindre Magter — vilde følge Danmarks Eksempel, er Folkeforbundet faktisk sprængt. Jeg tror i alt Fald ikke paa, hvis der kun er nogle faa store Lande tilbage i Folkeforbundet, at de da vil have saa stor Interesse for de smaa Lande, hvor man ikke selv vil gøre noget som helst for at værne sin Jord, at de vilde ile til i det Øjeblik, der var Tale om Neutralitetsbrud det ene eller det andet Sted indenfor de smaa Landes Kredse. Det er en given Sag, at med Gennemførelsen af en Ordning som den her foreslaede forøges Risikoen for Forbundets øvrige Medlemmer, og man har antagelig lagt Mærke til, at ikke mindst i den nordiske Presse er hele dette Spørgsmaal blevet grundigt behandlet; for Resten har Spørgsmaalet været og er fremdeles Genstand for Debat i hele Verdenspressen. Vi maa huske, at vi ligger paa Alfarsvej, vi ligger ved Indgangen til Østersøen.

Der er fremkommet en Udtalelse fra en Mand, som ogsaa har et Navn i den store Verden, og som særlig er blevet bekendt ved de Møder, der har været afholdt i Genève i de senere Aar, nemlig den svejtsiske Udenrigsminister Motta. Jeg tror, han har været Præsident for Folkeforbundsforsamlingen — jeg ved ikke, om han har været det i Aar, men han har i alt Fald været det tidligere. Han har med Hensyn til, hvad der er en neutral Stats Forpligtelser, udtalt — jeg synes, det er typisk, og derfor vil jeg gerne have Lov

til at citere et Par Linier —: „Den Stat, som giver Afkald paa Midler til at forsvare sig, forbereder maaske ubevidst for sine Borgere en Fremtid i Nød og Vanære og i politisk Trældom“. Og der kunde nævnes en Række andre Udtalelser, jeg forsikrer for, at jeg kunde citere mange Udtalelser baade fra Blade og Politikere, men det er Udtalelser, som gaar i akkurat samme Retning som denne Udtalelse af den svejtsiske Minister. Jeg mener ogsaa, at naar man ser paa disse Forslag i Forbindelse med hele vort Lands internationale Stilling, saa maa vi før eller senere, enten under denne Debat eller i Udvalget, have en Udtalelse af Udenrigsministeren, vi maa have at vide, om han virkelig kan billige disse Forslag, om han virkelig mener, de kan forsvares efter hele vor Stilling, hele vor internationale Stilling og vor Stilling indenfor Folkenes Forbund.

I Norge har der for kort Tid siden været nedsat en Kommission, og akkurat det samme gaar igennem de Betænkninger, som er skrevet af det store Flertal i den norske Forsvarskommission, idet de siger: Gaar vi til en ensidig Afrustning, da er Frihedsarven Indsatsen i det uprøvede Vovespil.

Men det kan jo være, at de Herrer stadig har Raad til fuldstændig at ignorere, hvad der kommer frem i store betydende udenlandske Blade, fra fremragende udenlandske Politikere. Det kan være, at de fremdeles har Raad til at ignorere dem, men vi skal i alt Fald gøre, hvad vi formaar med Hensyn til det Oplysningsarbejde, der nu staaer for med Hensyn til denne Sag, vi skal være ved de Herrers Side, det kan de være overbevist om. Saa maa vi naturligvis afvente, hvilket Standpunkt det danske Vælgerfolk vil tage.

Naar man læser, hvad den danske førstedelegerede, Zahle, udtalte i Genève paa den danske Regerings Vegne, og man sammenligner det med de Udtalelser, der er kommet frem indenfor vort Lands egne Grænser, saa forekommer det mig, at der er en meget stor Forskel. Der blev udtalt af den førstedelegerede i Genève paa Regeringens Vegne — det er et Referat, som har staaet i adskillige Blade, jeg haaber, Formanden tillader, at jeg citerer et Par Linier: Danmark ventede ikke en pludselig Opgivelse af hele det militære System, men det haabede, at Konferencen i alt Fald maatte indføre Bestemmelser om en gradvis Indskrænkning af Militærvæsenet, indtil dette var afløst af en stærkt reduceret